

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αφού συμπλήρωσε δεκατέσσερα χρόνια στην Ιταλία, οι Καρχηδόνιοι τον ανακάλεσαν στην Αφρική. Εκεί ο Αννίβας μάταια επεδίωξε να τελειώσει τον πόλεμο εναντίον των Ρωμαίων με συνθήκη. Τελικά αγωνίστηκε ενάντια στον Πόπλιο Σκιπίωνα, κοντά στη Ζάμα, αλλά οι Ρωμαίοι κέρδισαν τη νίκη.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας αριστοκρατικότατης καταγωγής αλλά πάρα πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα, συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Τον είχαν ακολουθήσει κάποιοι ένδοξοι αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή. Από τον Αντώνιο, τον άλλο ύπατο, ο ίδιος ο Κατιλίνας με το στρατό του, αφού νικήθηκε στη μάχη, σκοτώθηκε. Ο Γάιος Σαλλούστιος αναφέρει ότι πολλοί ακόμη Ρωμαίοι στρατιώτες σκοτώθηκαν στην ίδια φονικότατη μάχη, πολλοί εξάλλου ότι τραυματίστηκαν βαριά.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. α. nobilissimi generis → Pluralis
Gen. nobilissimorum generum

improvi viri → Singularis
Nom. improbus vir

exercitu suo → Pluralis
Abl. exercitibus suis

milites Romanos → Singularis
Acc. militem Romanum

cruentissima pugna → Pluralis
Abl. cruentissimis pugnis
1. β. pravissimi → Positivus Singularis
Gen. pravae

clari → Superlativus Pluralis
Gen. clarissimorum

quidam → Singularis
Gen. cuiusdam

ipse → Singularis
Acc. ipsum

eadem → Pluralis
Gen. eorundem

1. γ. urbe → Singularis Gen. urbis Pluralis Gen. urbium

carcere → Singularis Nom. carcer Pluralis Nom. carceres

proelio → Pluralis
Acc. proelia

2. α.

	Πρόσωπο	Αριθμός	Χρόνος
dimicavit	γ'	Singularis	Perfectum
consecuti erant	γ'	Pluralis	Plusquam perfectum
tradit	γ'	Singularis	Praesens

2. β. complevit → Indicativus Futurum
Pluralis γ': complebunt
complevit → Infinitivus Praesens: complere

componere → Indicativus Perfectum
Singularis β': composuisti
Componere → Participium Praesens
Singularis Nom: componens

cupivit → Indicativus Praesens
Singularis γ': cupit
cupivit → Indicativus Futurum
Singularis γ': cupiet

expulsus est → Infinitivus Praesens: expelli
expulsus est → Indicativus Imperfectum
Pluralis α': expellebamur

3.

Στήλη Α

generis
eius
consule
graviter
vulneratos esse

Στήλη Β

→ γενική της ιδιότητας
→ γενική κτητική
→ παράθεση
→ επιρ. προσδιορισμός τρόπου
→ ειδικό απαρέμφατο

4. α.

E.Σ.	Carthaginienses	eum	in	Africam	revocaverunt
	↓	↓		↓	↓
	Ποιητικό αίτιο	υποκείμενο		αμετάβλητο	P.παθ.παρακειμένου

Π.Σ.: Is a Carthaginiensibus in Africam revocatus est.

4. β. componere: τελικό απαρέμφατο με υποκείμενο το "Hannibal" σε ονομαστική πτώση → ταυτοπροσωπία
- occisos esse: ειδικό απαρέμφατο με υποκείμενο το "milites" σε αιτιατική πτώση → ετεροπροσωπία
4. γ. "Eum clari quidam viri consecuti erant":
Κύρια καταφατική πρόταση κρίσεως.
consecuti erant: ρήμα
viri: υποκείμενο
clari - quidam: επιθετικοί προσδιορισμοί στο "viri"
eum: αντικείμενο
5. α. Η ρωμαϊκή λογοτεχνία με βάση ιστορικά κριτήρια χωρίζεται στη "δημοκρατική" (ως το 31 π.Χ., τη ναυμαχία του Ακτίου), "αυγούστεια" (ως το 14 μ.Χ.) και (πρώιμη, μέση, ύστερη) " αυτοκρατορική εποχή. Σε κάθε περίπτωση το τέλος της αρχαίας ρωμαϊκής λογοτεχνίας τοποθετείται στον 6^ο αιώνα μ.Χ., οπότε αρχίζει ο λατινικός Μεσαίωνας.
6. β. Στην οριοθέτηση των εποχών και περιόδων της ρωμαϊκής λογοτεχνίας επικρατούσε παλαιότερα μια "αριστοκρατική" αξιολόγηση: η λογοτεχνία διαιρούνταν σε "χρυσό αιώνα", "αργυρό αιώνα" κ.ο.κ. Η αντίληψη αυτή θεωρείται σήμερα αντιεπιστημονική, γιατί βέβαια σε κάθε εποχή εμφανίζονται ταυτόχρονα μεγάλα talenta και ήσσονες λογοτέχνες.

Επιμέλεια: Καραχάλιου Ιωάννα, Φιλόλογος